

τνερ. Καί καταχάρηκα πού στή σάλα του μέσα είδα
καί τόν κ. Παπαδημητρίου, τόν ιδιαίτερο κ' έμπι-
στέντικό γραμματέα τού κ. Γ. Νάζου.

— Νά, συλλογίστηκα, πού και τὸ Ὁδεῖο τού κ.
Νάζου παρακολουθεῖ μὲ διαφέρο τίς ἐργασίες τού
Ὁδεῖου Λόττνερ.

Ὅταν ἡ κοινωνία μας ἀρχινήσει νὰ σέβεται τὴν
ἐργασία καὶ νὰ τραβιέται: ἀπ' αὐτήν, κι ἔχι ἀπὸ τὴ
χυδαία ρεκλάμα, θὰ βρεθοῦν καὶ οἱ ἀληθινὰ φιλό-
μουσοι πού θὰ προικοδοτήσουνε μὲ ἡγεμονικὲς δω-
ρεές τὸ Ὁδεῖο τῆς κ. Λόττνερ. Ἴσα μὲ τὴν ὄρα ἔ-
νας μοναχὰ φιλόμουσος ἡμπορεῖ νὰ καυχιέται πὸς
συντρέχει τὴν τιμὰ αὐτῆ δουλειᾶ, ἔ κ. Κλεάνθης
Ζάνος.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ»

ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ζ'.

Ξεκουράσου καταπονημένε. Ζωντάνευσε ἄρρωστέ.

Χόρευε σακατὴ πολεμιστή.

Καμάρωσε Στρατηλάτη τὸ ἔργο σου. Μαζὺ σου
ταξιδεύει ὁ νοῦς μου στὴν ὄνειρεμένη δόξα. Δὲν
τέλειωσες. Σ' ἀκολουθάω. Τὰ λόγια μου ἴσκιος. Οἱ
πράξεις σου ψυχὴ.

Περνοῦμε τὸ κίστρο.

Ζευγάρια, ζευγάρια τὰ πέταλα τῶν ἀλόγων γεμί-
σανε σκόνη τὴν πεδιάδα.

Ἀνοίχτε Γιάννενα. Ἀνοίχτε.

Κύματα κινοῦν οἱ σκέψεις μέσα ἔκει. Κλίνουν
πιὰ οἱ δῖγνοιμοὶ Ἀλητασιάδες στὸν Ἑλληνικὸν Ὀ-
λιμπο.

Φτάνει πιὰ. Σηκωθεῖτε ἀπ' τὸ χῶμα κουρελια-
σμένοι μου εἴζωνοι, ἀσαλένιοι, καὶ στήστε χορὸ
γύρω στὸ λευκὸ πανὶ τῆς παραδόσης πού στέλνει ὁ
πασᾶς.

Κάνε πιὰ βαρκοῦλα τῆς λίμνης καὶ θὰ σὲ συ-
νοδέψουν οἱ δεκαφτὰ πνιμένες χουσᾶ στοιχειωμένες
δελφίνια.

Ἀδέφωρε Σαλονίκη πρὸς τὰ Γιάννενα καὶ πλέξ-
τε καμάρια ὄνειρευτὴ νὰ περάσῃ λαὸς καὶ λαός.

Καὶ καθάλλοις μοναδικός, ἕνας, πασίφανος, ὁ
Στρατηλάτης.

Φιλίππιαδα 21.II.913

Κ. ΦΡΙΑΓΓΟΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ Κ' ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ὁ ἀγαπητὸς Ρωμιόφιλος (ἄνω τῶ ἀρῶσει νὰ ὀνομά-
ζεται γιατί, λέει, ἀγαπᾷ περισσότερο τοὺς σημερινούς Ρω-
μιούς ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες) δόχτορας κ. Karl Die-
terich, μᾶς ἔστειλε ἀπὸ τὴ Λιψία ἕνα γράμμα κ' ἕνα τρα-
γούδι, χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ δυὸ τῆς ἀγάπης του πρὸς
τὴν καινούρια Ἑλλάδα. Μ' εὐχαρίστηση μεγάλη τὰ τυπώ-
νουμε δῶ.

Λιψία 14.3.13 Davidstr, 5.

Ἀγαπητέ μου κ. Ταγκόπουλε,

Δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σᾶς συγχαρῶ κ' ἐγὼ γιὰ
τὸ μεγάλο σας ἔθνικὸ σῆκωμα πού τὸ εὐχόμενον πάν-
τα, μὰ δὲν τόλμησα νὰ τὸ ἐλπίζω. Δὲν μπορῶ νὰ
σᾶς πῶ, τί ἀνακούφιση αἰσθάνομαι κ' ἐγὼ ὕστερα
ἀπὸ τὸ καταπλάκωμα τῶν τελευταίων χρόνων. Σᾶς
σφίγγω τὸ χέρι, γιατί ξέρω πὸς ὁ «**Νουμάς**», εἴταν
κ' ἐκεῖνος ἀπὸ τοὺς ἐρρομοδεῖχτες τού τόπου σας.

Τὸ ἀντικρινὸ τραγουδάκι μου ἦρθε ἔτσι ἀθελή-
τα σήμερα τὸ πρωῖ καὶ σᾶς τὸ στέλνω ὡς ἀπόδειξη
τῶν αἰσθημάτων μου.

Γιὰ σας χαρὰ σας!

KARL DIETERICH

ΣΤΗΝ ΞΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

(Ἀπὸ ἕνα παλιὸ τῆς φίλο)

Χαρὰ σου, μάννα, πού κρατᾶς
Στὴν ἀγκαλιά σου μονομιᾶς
Δυὸ ποθητὰ παιδιὰ σου,

Ποῦταν καμάρι σου κρυφὸ
Κ' ἔλεες: Δίχως αὐτὰ τὰ δυὸ
Πλεῖα δὲν μπορῶ νὰ ζήσω.

Τώρα νὰ ζῆς, μαννούλα μου,
Καὶ νὰ χλιοχροονίζης
Στὴν **Κρήτη** καὶ στὴν **Ἡπειρο**
Γερά ν' ἀπακουμπίζης!

Μ' αὐτὲς τίς δυὸ στοὶ πλάϊ σου
Τὸν κόσμον μὴ φοβᾶσαι,
Γιατὶ σὰν ἄλλη μιὰ φορὰ
Παλλικαρῖνα θᾶσαι!

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400-450 σελίδες)

Συνταρμὴ φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθ. ση: «Grammata» B. R. 1146. Alexandria (Egypte)

Σημείωση: Τὸ πρῶτο φύλλο, πού τυπώνεται, εἶναι ἀφιερ-
ωμένο στὸ Μαβίλη (μὲ ἀνέκδοτα ποιήματα, μελέτη μεγάλη
γιὰ τὴ ζωὴ του, γιὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ γινόμεν λογίων κλπ.),
καὶ τὸ δεύτερο θᾶναι ἀφιερωμένο στὸν πόλεμον.